Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 3. října 1989

o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání

(89/552/EHS)

(Úř. věst. L 298 , 17.10.1989, s. 23)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997,	L 202	60	30.7.1997

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 3. října 1989

o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání

(89/552/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a článek 66,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

ve spolupráci s Evropským parlamentem ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že cíle Společenství vytyčené ve Smlouvě spočívají v neustálém vytváření úzkého svazku mezi evropskými národy, ve vytvoření užších vztahů mezi státy sdruženými ve Společenství, v zajištění hospodářského a sociálního rozvoje zemí pomocí společné akce směřující k odstranění překážek rozdělujících Evropu, v trvalé podpoře zlepšování životních podmínek národů a v zabezpečení ochrany a upevnění míru a svobody;

vzhledem k tomu, že Smlouva předpokládá vytvoření společného trhu zahrnujícího zrušení omezení volného pohybu služeb mezi členskými státy a vytvoření systému zajišťujícího, aby na společném trhu nebyla narušována hospodářská soutěž;

vzhledem k tomu, že vysílání do zahraničí zajišťované prostřednictvím různých technologií je jedním z prostředků umožňujících dosahovat cílů Společenství; že mají být přijata opatření, která umožňují přechod od vnitrostátních trhů ke společnému trhu výroby a distribuce pořadů a která vytvářejí podmínky pro korektní hospodářskou soutěž, aniž je dotčena úloha provozovatelů televizního vysílání v oblasti veřejného zájmu;

vzhledem k tomu, že Rada Evropy přijala Evropskou úmluvu o televizním vysílání do zahraničí;

vzhledem k tomu, že Smlouva předpokládá přijetí směrnic pro koordinaci předpisů zaměřených na usnadnění přístupu k samostatně výdělečným činnostem;

vzhledem k tomu, že televizní vysílání je za obvyklých okolností službou ve smyslu Smlouvy;

vzhledem k tomu, že Smlouva předpokládá volný pohyb všech služeb obvykle poskytovaných za úplatu, bez výjimek spojených s jejich kulturním nebo jiným obsahem a bez omezení vůči příslušníkům členských států usazeným v jiné zemi Společenství než zemi příjemce služeb;

vzhledem k tomu, že toto právo vztahující se na vysílání a distribuci televizních služeb je v právu Společenství rovněž zvláštním projevem obecnější zásady svobody projevu, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ratifikované všemi členskými státy; že z tohoto důvodu musí přijetí směrnic o vysílání a distribuci televizních pořadů zajistit svobodný výkon této činnosti v souladu se zmíněným článkem, který bude omezený pouze odstavcem 2 téhož článku a čl. 56 odst. 1 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že právní a správní předpisy členských států týkající se televizního vysílání a kabelového rozvodu obsahují rozdíly ustanovení, z nichž některé mohou bránit volnému pohybu vysílání ve Společenství a mohou narušovat hospodářskou soutěž uvnitř společného trhu;

([1]) Úř. věst. C 179, 17.7.1986, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 49, 22.2.1988, s. 53a Úř. věst. C 158, 26.6.1989.
([3]) Úř. věst. C 232, 31.8.1987, s. 29.

▼B

vzhledem k tomu, že všechna taková omezení volného vysílání ve Společenství musí být podle Smlouvy zrušena;

vzhledem k tomu, že toto zrušení musí doprovázet koordinace použitelných právních předpisů; že cílem koordinace musí být usnadnění výkonu dotyčných odborných činností a obecněji volného pohybu informací a myšlenek uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné a dostatečné, aby všechna vysílání dodržovala právní předpisy členského státu, ve kterém jsou provozována;

vzhledem k tomu, že tato směrnice stanoví minimální pravidla nezbytná k zajištění svobody přenosu vysílání; že se tedy nedotýkají pravomocí členských států a jejich orgánů týkající se organizace — včetně systémů udělování licencí, udělování správních povolení nebo systémů zdaňování — a financování vysílání a rovněž obsahu pořadů; že nezávislost kulturního vývoje v členských státech a kulturní odlišnosti ve Společenství zůstávají zachovány;

vzhledem k tomu, že v rámci společného trhu je nezbytné, aby všechna vysílání provozovaná ve Společenství a určená k příjmu uvnitř Společenství, a zejména ta, která jsou určena pro jiný členský stát, byla v souladu s právními předpisy členského státu původu vztahujícími se na vysílání určené veřejnosti v tomto členském státu a rovněž s touto směrnicí;

vzhledem k tomu, že povinnost členského státu původu ujistit se, že vysílání je provozováno v souladu s vnitrostátními právními předpisy koordinovanými touto směrnicí, je s ohledem na právo Společenství dostatečná k zabezpečení volného pohybu vysílání, aniž by bylo nezbytné v přijímajících členských státech provádět ze stejných důvodů další kontrolu; že nicméně přijímající členský stát může výjimečně a za daných podmínek prozatímně pozastavit další přenos televizního vysílání;

vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby členské státy zajistily zamezení jednání, která mohou omezovat volnost pohybu televizního vysílání a obchod s ním nebo která mohou podporovat vytvoření dominantního postavení, jež způsobuje omezení pluralismu a svobody televizí přenášené informace a omezení svobody informací obecně;

vzhledem k tomu, že tato směrnice se omezuje na právní úpravu televizního vysílání a nedotýká se platných ani budoucích harmonizačních aktů Společenství vztahujících se zejména na dodržování požadavků na ochranu spotřebitelů, na spravedlivé obchody a na hospodářskou soutěž;

vzhledem k tomu, že koordinace je nezbytná, aby byl osobám a studiím zabývajícím se výrobou kulturně zaměřených pořadů zajištěn přístup k povolání a jeho výkon;

vzhledem k tomu, že základní požadavky vztahující se na všechny televizní programy Společenství, veřejné i soukromé, týkající se evropské audiovizuální výroby, jsou prostředkem umožňujícím podporovat výrobu, nezávislou výrobu a distribuci ve výše zmíněných studiích a doplňují další nástroje, které byly nebo budou navrženy ke stejnému účelu;

vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné podporovat vytváření dostatečně velkých trhů, aby televizní provozovatelé v členských státech mohli splácet nezbytné investice, nejen vytvářením společných pravidel otevírajících vzájemně vnitrostátní trhy, ale také, kdykoli je to možné, vhodnými prostředky usilováním o dosažení toho, aby evropští provozovatelé byli v televizních programech všech členských států ve většině; že k zajištění toho, aby se umožnilo uplatňování těchto pravidel a sledování těchto cílů, musí členské státy Komisi podávat zprávu o uplatňování požadavku na poměr evropských děl a nezávislých provozovatelů, vymezeného v této směrnici; že pro výpočet tohoto poměru bude přihlédnuto ke zvláštní situaci Řecké republiky a Portugalské republiky; že Komise musí každému členskému státu sdělovat zprávy ostatních členských států a případně k nim připojit stanovisko, které zejména bere v úvahu dosažený vývoj vzhledem k předchozím rokům, programové

▼B

zastoupení původních vysílání, zvláštní situaci nových televizních vysílacích subjektů a zvláštní situaci zemí s nízkým objemem audiovizuální výroby nebo s úzkou jazykovou oblastí;

vzhledem k tomu, že pro tyto účely je třeba definovat výraz „evropská díla“, aniž je dotčena možnost členských států upřesnit tuto definici pro subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci podle čl. 3 odst. 1, v souladu s právem Společenství a s ohledem na cíle této směrnice;

vzhledem k tomu, že je důležité hledat vhodné nástroje a postupy v souladu s právem Společenství, které podporují dosahování těchto cílů s ohledem na přijetí vhodných opatření pro povzbuzení činnosti a vývoje evropské audiovizuální výroby a distribuce, zejména v zemích s nízkým výrobním objemem nebo úzkou jazykovou oblastí;

vzhledem k tomu, že vnitrostátní podpůrné programy vývoje evropské výroby lze použít, pokud jsou v souladu s právem Společenství;

vzhledem k tomu, že závazek podle možností vysílat určitý podíl nezávislých děl vytvořených výrobci, kteří nejsou závislí na subjektech televizního vysílání, podpoří vznik nových zdrojů televizní výroby, zejména vytvoření malých a středních podniků; že tak vzniknou nové možnosti a příležitosti pro tvůrčí talenty, pro povolání v kulturní oblasti a pro pracovníky v kulturní oblasti; že při vymezení pojmu nezávislý výrobce musí členské státy tento cíl vzít v úvahu a věnovat malým a středním podnikům veškerou možnou pozornost a umožnit finanční účast koprodukčních společností, které jsou dceřinými společnostmi subjektů televizního vysílání;

vzhledem k tomu, že jsou nezbytná opatření, která by umožnila členským státům zajistit, že mezi prvním filmovým a prvním televizním vysíláním uplyne určitá doba;

vzhledem k tomu, že členské státy si pro možnost účinné podpory určitého jazyka zachovávají pravomoc ke stanovení přísnějších a podrobnějších předpisů v závislosti na jazykových kritériích, pokud jsou tyto předpisy v souladu s právem Společenství, a zejména se nevztahují na další šíření původních pořadů jiných členských států;

vzhledem k tomu, že k zajištění úplné a odpovídající ochrany zájmů spotřebitelů, jimiž jsou televizní diváci, je podstatné, aby televizní reklama podléhala určitému počtu minimálních pravidel a kritérií a aby členské státy měly pravomoc stanovit přísnější a podrobnější pravidla a v některých případech rozdílné podmínky pro subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci;

vzhledem k tomu, že členské státy při dodržení práva Společenství musí mít možnost stanovit pro přenosy určené pouze pro vnitrostátní území, které nemohou být přijímány přímo nebo nepřímo v jednom nebo více členských státech, další podmínky pro zařazení reklamy a další omezení pro objem reklamy, aby tak podpořily vysílání tohoto druhu přenosů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zakázat veškerou televizní reklamu na cigarety a jiné tabákové výrobky, včetně nepřímých forem reklamy, které se bez přímého uvedení výrobku snaží obe jít zákaz reklamy použitím názvů ochranných známek, symbolů nebo jiných charakteristických znaků tabákových výrobků nebo podniků, jejichž známé nebo hlavní činnosti zahrnují výrobu nebo prodej takových výrobků;

vzhledem k tomu, že je rovněž nezbytné zakázat veškerou televizní reklamu na léčiva a léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, dostupné pouze na lékařský předpis, a dále zavést přísná kritéria pro oblast televizní reklamy na alkoholické nápoje;

vzhledem k tomu, že neustále roste význam sponzorování při financování pořadů, a je proto třeba stanovit příslušná pravidla;

vzhledem k tomu, že je mimo jiné nezbytné v pořadech a televizní reklamě zavést pravidla pro ochranu tělesného, duševního a morálního vývoje dětí a mladistvých;

▼B

vzhledem k tomu, že subjekty televizního vysílání jsou běžně povinny zajistit, aby při vysílání byly skutečnosti a události sdělovány objektivně, je však důležité, aby podléhaly přesným povinnostem v oblasti práva na uveřejnění odpovědi nebo obdobných opatření, aby se jakákoli osoba poškozená ve svých legitimních právech tvrzeními učiněnými v průběhu televizního vysílání mohla účinně svých práv dovolat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Definice

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „televizním vysíláním“prvotní šíření po drátě nebo bezdrátové šíření, šíření pomocí vysílačů nebo družice, kódované či nikoli, televizních pořadů určených veřejnosti. Zahrnuje přenos pořadů mezi podniky s cílem jejich dalšího vysílání pro veřejnost. Nezahrnuje komunikační služby poskytující na individuální žádost informace nebo jiná plnění, jako faxové služby, služby elektronické databanky a jiné obdobné služby;

▼M1

b) „subjektem televizního vysílání“ fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za skladbu televizních pořadů ve smyslu písmene a) a tyto pořady vysílá nebo dává vysílat třetí osobou;

c) „televizní reklamou“ jakákoli podoba televizního oznámení veřejného nebo soukromého podniku za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo vysílání pro vlastní reklamu v rámci jeho obchodní, průmyslové, řemeslné činnosti nebo činnosti svobodného povolání, s cílem podpořit poskytnutí zboží nebo služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;

▼B

►M1 d) ◄ „klamavou reklamou“ústní nebo obrazová prezentace zboží, služeb, jména, ochranné známky nebo činností výrobce zboží nebo poskytovatele služeb v pořadech, jestliže subjekt televizního vysílání úmyslně uvede takovou prezentaci s reklamním cílem a mohl by tak uvést veřejnost v omyl o povaze této prezentace. Taková prezentace je považována za úmyslnou, zejména je-li prováděna za úplatu nebo jinou protihodnotu;

►M1 e) ◄ „sponzorováním“jakýkoli příspěvek poskytnutý veřejným nebo soukromým podnikem, který nevykonává činnost televizního vysílání nebo výroby audiovizuálních děl, na financování televizních pořadů s cílem podporovat své jméno, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnost nebo své výrobky;

▼M1

f) „teleshoppingem“ vysílání přímých nabídek pro veřejnost na poskytování zboží nebo služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností.

▼B

KAPITOLA II

Obecná ustanovení

▼M1

Článek 2

1. Každý členský stát zabezpečí, aby veškeré šíření televizního vysílání zajišťované subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, bylo v souladu s právními předpisy vztahujícími se na vysílání určené veřejnosti v dotyčném členském státě.

2. Pro účely této směrnice do pravomoci členského státu spadají ty subjekty televizního vysílání,

— které jsou v tomto členském státě usazeny v souladu s odstavcem 3,

— na které se vztahuje odstavec 4.

3. Pro účely této směrnice je subjekt televizního vysílání považován za usazený v členském státě v těchto případech:

a) subjekt televizního vysílání má v tomto členském státě své skutečné sídlo a redakční rozhodnutí o programové skladbě jsou přijímána v tomto členském státě;

b) má-li subjekt televizního vysílání své skutečné sídlo v jednom členském státě, avšak rozhodnutí o programové skladbě jsou přijímána v jiném členském státě, je považován za usazeného v členském státě, v němž působí podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání; pokud podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání působí v obou těchto členských státech, je subjekt televizního vysílání usazen v členském státě, v němžPAGE NO="326" ID.VOL="1" má své skutečné sídlo; pokud podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání nepůsobí v žádném z těchto členských států, je subjekt televizního vysílání usazen v prvním členském státě, ve kterém zahájil vysílání v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, za podmínky, že trvá stálé a skutečné hospodářské spojení s tímto členským státem;

c) má-li subjekt televizního vysílání své skutečné sídlo v členském státě, avšak rozhodnutí o programové skladbě jsou přijímána ve třetí zemi nebo naopak, je usazen v dotyčném členském státě, pokud podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání působí v tomto členském státě.

4. Subjekty televizního vysílání, na které se odstavec 3 nevztahuje, jsou považovány za subjekty, které spadají do pravomoci členského státu, v těchto případech:

a) jestliže užívají kmitočty přidělené tímto členským státem;

b) jestliže neužívají kmitočty přidělené tímto členským státem, ale užívají kapacitu družice tohoto členského státu;

c) jestliže neužívají ani kmitočty přidělené tímto členským státem, ani kapacitu družice tohoto státu, ale užívají družicové spojení umístěné v tomto členském státě.

5. Není-li možné podle odstavců 3 a 4 určit členský stát, který má pravomoc, má pravomoc ten členský stát, v němž je subjekt televizního vysílání usazen podle článku 52 a následujících Smlouvy o založení Evropského společenství.

6. Tato směrnice se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno výlučně pro příjem ve třetích zemích a které není přijímáno přímo ani nepřímo v jednom nebo více členských státech.

▼M1

Článek 2a

1. Členské státy zajišťují svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu televizního vysílání z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

2. Členské státy se mohou přechodně odchýlit od odstavce 1, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) televizní vysílání z jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 22 odst. 1 nebo 2 nebo článek 22a;

b) subjekt televizního vysílání během předchozích dvanácti měsíců již nejméně dvakrát porušil písmeno a);

c) dotyčný členský stát písemně oznámil subjektu televizního vysílání a Komisi údajná porušení a opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení;

d) konzultace s členským státem, z něhož se vysílá, a Komisí nevedla ve lhůtě čtrnácti dnů od oznámení podle písmene c) ke smírnému řešení a údajné porušení trvá.

Komise rozhodne ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení opatření přijatých členským státem o slučitelnosti těchto opatření s právem Společenství. V případě záporného rozhodnutí musí členský stát uvedená opatření neprodleně ukončit.

3. Odstavec 2 nevylučuje uplatnění jiného postupu, opravného prostředku nebo sankcí při dotyčném porušení v členském státě, do jehož pravomoci subjekt televizního vysílání spadá.

Článek 3

1. Členské státy jsou oprávněny uplatňovat vůči subjektům televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, v oblastech, na které se vztahuje tato směrnice, přísnější nebo podrobnější předpisy.

2. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých právních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, dodržovaly tuto směrnici.

3. Opatření zahrnují vhodné postupy, které přímo umožní dotčeným třetím osobám, včetně státních příslušníků jiných členských států, obracet se na příslušné soudní nebo jiné orgány a požadovat účinné dodržování těchto ustanovení v souladu s platnými vnitrostátními předpisy.

Článek 3a

1. Každý členský stát může v souladu s právem Společenství přijímat opatření, aby zajistil, že subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílají na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti zmíněného členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti členský stát vypracuje seznam vnitrostátních a jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a průhledným způsobem v přiměřené a účelné lhůtě. Přitom členský stát rovněž určí, zda tyto události mají být v celku nebo částečně přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být v celku nebo částečně přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce l přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Společenství, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 23a. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.

▼M1

3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, vykonávaly výhradní práva, která nabudou po vyhlášení této směrnice, tak aby významná část veřejnosti v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat v celku nebo částečně v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, v celku nebo částečně ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání v souladu s ustanoveními přijatými tímto jiným členským státem podle odstavce 1 události, které tento jiný členský stát určil v souladu s předchozími odstavci.

▼B

KAPITOLA III

Podpora distribuce a výroby televizních pořadů

Článek 4

1. Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné, vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily pro evropská díla většinový podíl svého vysílacího času v souladu s článkem 6, s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu ►M1 teletextové služby a teleshopping ◄. Tohoto podílu bude dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči veřejnosti v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy.

2. Není-li možné dosáhnout podílu uvedeného odstavci 1, nesmí být tento nižší než podíl zjištěný v roce 1988 v dotyčném členském státě jako průměrný.

Pro Řeckou republiku a Portugalskou republiku se však rok 1988 nahrazuje rokem 1990.

3. Od 3. října 1991podávají členské státy každé dva roky Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku a článku 5.

Tato zpráva obsahuje zejména statistický výkaz o dosahování podílu uvedeného v tomto článku a v článku 5 pro každý z televizních programů, které spadají do pravomoci dotyčného členského státu, důvody, pro které nebylo možné v jednotlivých případech dosáhnout tohoto podílu, a přijatá nebo připravovaná opatření k jeho dosažení.

Komise tyto zprávy sdělí ostatním členským státům a Evropskému parlamentu a případně k nim připojí své stanovisko. Komise dbá na uplatňování tohoto článku a článku 5 v souladu se Smlouvou. Ve svém stanovisku Komise vezme v úvahu zejména vývoj dosažený v porovnání s předchozími lety, podíl programového zastoupení premiérových děl, zvláštní situaci nových subjektů televizního vysílání a zvláštní situaci zemí s malým objemem audiovizuální výroby nebo s úzkou jazykovou oblastí.

4. Rada na základě zprávy Komise doplněné o návrhy změn, které Komise považuje za vhodné, přezkoumá provádění tohoto článku nejpozději na konci pátého roku po přijetí této směrnice.

K tomuto účelu vezme zpráva Komise v úvahu, zejména na základě informací poskytnutých členskými státy podle odstavce 3, vývoj na trhu Společenství a mezinárodní souvislosti.

Článek 5

Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné a vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily nejméně 10 % svého vysílacího času, s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu ►M1 teletextové služby a teleshopping ◄, nebo alternativně podle výběru členského státu nejméně 10 % svého programového rozpočtu pro evropská díla vytvořená výrobci nezávislými na subjektech televizního vysílání. Tohoto podílu má být dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči veřejnosti v oblasti poskytování informací, vzdělávání,

▼B

kultury a zábavy; musí být dosažen vyčleněním přiměřeného podílu pro nejnovější díla, tedy pro díla vysílaná v době do pěti let od jejich výroby.

Článek 6

1. Pro účely této kapitoly se „evropskými díly“rozumějí:

▼M1

a) díla pocházející z členských států;

▼B

b) díla pocházející ze třetích evropských států, která jsou stranou Evropské úmluvy Rady Evropy o televizním vysílání do zahraničí a která splňují podmínky odstavce 2;

c) díla pocházející z ostatních třetích evropských států, která splňují podmínky odstavce 3.

▼M1

Uplatnění písmen b) a c) předpokládá, že se na díla pocházející z členských států nevztahují v dotyčných třetích státech diskriminační opatření.

▼B

2. Díla uvedená v odst. 1 písm. a) a b) jsou díla převážně vytvořená ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm v jednom nebo více státech uvedených v odst. 1 písm. a) a b), která splňují jednu z následujících třech podmínek:

a) jsou vytvořena jedním nebo více výrobci usazenými v jednom nebo více těchto státechi nebo

b) na výrobu těchto děl dohlíží nebo ji fakticky kontroluje jeden nebo více výrobců usazených v jednom nebo více těchto státechi nebo

c) příspěvek koproducentů těchto států na celkovou koprodukční cenu je většinový a koprodukce není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo tyto státy.

▼M1

3. Díla uvedená v odst. 1 písm. c) jsou díla vytvořená výlučně producenty usazenými v jednom nebo více třetích evropských zemích, se kterými Společenství uzavřelo dohody v audiovizuální oblasti, nebo v koprodukci s producenty usazenými v jednom nebo více členských státech, jsou-li tato díla převážně vytvořena ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm v jednom nebo více evropských státech.

4. Díla, která nejsou evropskými díly ve smyslu odstavce 1, ale která byla vyrobena na základě dvoustranných koprodukčních dohod uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi, jsou považována za evropská díla, pokud koproducenti ze Společenství mají většinový podíl na celkových výrobních nákladech a výroba není kontrolována jedním nebo více producenty usazenými mimo území členských států.

▼B

►M1 5. ◄ Díla, která nejsou evropskými díly ve smyslu ►M1 odstavců 1 a 4 ◄, ale jsou převážně vytvořená ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm v jednom nebo více členských státech, jsou považována za evropská díla podle podílu koproducentů Společenství na celkové ceně výroby.

▼M1

Článek 7

Členské státy zajistí, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, nevysílaly filmová díla mimo lhůty sjednané s oprávněnými osobami.

▼M1

Článek 9

Tato kapitola se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno pro místní diváky a které není součástí vnitrostátní sítě.

▼B

KAPITOLA IV

▼M1

Televizní reklama, sponzorování a teleshopping

Článek 10

1. Televizní reklama a teleshopping musí být snadno rozeznatelné a zřetelně oddělené od ostatních pořadů obrazovými nebo zvukovými prostředky.

2. Samostatné reklamy a samostatné šoty teleshoppingu lze vysílat pouze výjimečně.

3. Reklama a teleshopping nesmějí používat podprahová sdělení.

4. Klamavá reklama a teleshopping jsou zakázány.

Článek 11

1. Reklama a šoty teleshoppingu musí být zařazeny mezi jednotlivé pořady. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5, lze reklamu a šoty teleshoppingu rovněž zařadit během pořadů tak, aby nenarušily celistvost a hodnotu pořadů s ohledem na přirozená přerušení pořadu a na jeho délku a povahu a aby nebyla poškozena práva oprávněných osob.

2. U přenosů složených ze samostatných částí nebo sportovních přenosů nebo přenosů z obdobně uspořádaných událostí a představení, které obsahují přestávky, musí být reklamy a šoty teleshoppingu zařazeny pouze mezi samostatné části nebo do přestávek.

3. Přenos audiovizuálních děl, jako jsou dlouhometrážní filmy a filmy vytvořené pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů, zábavných pořadů a dokumentů), pokud trvají déle než 45 minut, může být přerušen jednou během každého dovršeného 45 minutového úseku. Další přerušení je přípustné, jestliže je jejich trvání nejméně o 20 minut delší než dva či více dovršených 45 minutových úseků.

4. Při zařazení reklamy a šotů teleshoppingu do ostatních pořadů, které nejsou uvedeny v odstavci 2, musí mezi dvěma po sobě jdoucími přerušeními uplynout nejméně 20 minut.

5. Reklama a teleshopping nesmějí být zařazeny do vysílání bohoslužeb. Zpravodajské a publicistické pořady, dokumenty, náboženské pořady a pořady pro děti kratší než 30 minut nesmějí být přerušeny reklamou ani teleshoppingem. Trvají-li alespoň 30 minut, vztahují se na ně ustanovení předchozích odstavců.

▼B

Článek 12

▼M1

Televizní reklama a teleshopping nesmějí:

▼B

a) poškozovat lidskou důstojnost;

b) obsahovat diskriminaci na základě rasy, pohlaví nebo národnosti;

c) útočit na náboženské nebo politické přesvědčení;

d) podporovat chování ohrožující zdraví nebo bezpečnost;

e) podporovat chování ohrožující zájmy na ochranu životního prostředí.

▼M1

Článek 13

Všechny formy televizní reklamy a teleshoppingu na cigarety a jiné tabákové výrobky jsou zakázány.

▼B

Článek 14

►M1 1. ◄ Televizní reklama na léčiva a léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, dostupné pouze na lékařský předpis, je zakázána.

▼M1

2. Teleshopping týkající se léčiv, na něž se vztahuje povolení k uvedení registrovaných léčiv na trh ve smyslu směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se léčiv ([1]), jakož i teleshopping týkající se léčebných postupů je zakázán.

▼B

Článek 15

▼M1

Televizní reklama a teleshopping na alkoholické nápoje musí splňovat tato kritéria:

▼B

a) nesmí být vysloveně určena dětem nebo mladistvým, a zvláště nesmí zobrazovat děti nebo mladistvé užívající tyto nápoje;

b) nesmí spojovat užívání alkoholu se zvýšenou fyzickou výkonností nebo s řízením automobilu;

c) nesmí vytvářet dojem, že užívání alkoholu přispívá ke společenskému nebo sexuálnímu úspěchu;

d) nesmí tvrdit, že alkohol má léčebné vlastnosti nebo povzbuzující či uklidňující účinek nebo že je prostředkem řešení osobních problémů;

e) nesmí nabádat k nestřídmému užívání alkoholických nápojů nebo záporně hodnotit abstinenci nebo zdrženlivost;

f) nesmí jako kladnou vlastnost nápojů zdůrazňovat jejich vysoký obsah alkoholu.

Článek 16

►M1 1. ◄ Televizní reklama nesmí morálně nebo fyzicky ohrožovat děti a mladistvé a z tohoto důvodu musí splňovat tato kritéria pro jejich ochranu:

a) nesmí přímo nabádat děti nebo mladistvé ke koupi výrobku nebo služby a využívat k tomu jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti;

b) nesmí přímo nabádat děti nebo mladistvé, aby přesvědčovali své rodiče nebo třetí osoby, aby koupili dotčené zboží nebo služby;

c) nesmí využívat zvláštní důvěru, kterou mají děti a mladiství k rodičům, svým učitelům nebo jiným osobám;

d) nesmí bezdůvodně zobrazovat děti nebo mladistvé v nebezpečných situacích.

▼M1

2. Teleshopping musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 a kromě toho nesmí nabádat děti nebo mladistvé, aby uzavírali kupní smlouvy, nájemní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb.

▼B

Článek 17

1. Sponzorované televizní pořady musí splňovat tyto požadavky:

([1]) Úř. věst. 22, 9.2.1965, s. 369. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/39/EHS (Úř. věst. L 214, 24.8.1993, s. 22).

▼B

a) obsah a doba zařazení sponzorovaných pořadů nesmí být v žádném případě ovlivňovány sponzorem tak, aby tím ohrozil odpovědnost a vydavatelskou nezávislost subjektu televizního vysílání vůči pořadům;

b) musí být zřetelně označené jako sponzorované pořady jménem nebo logem sponzora na jejich začátku nebo na konci;

c) nesmí propagovat nákup nebo pronájem výrobků nebo služeb sponzora nebo třetí osoby, zejména tím, že by jejich výrobky nebo služby byly zvláště zmiňovány.

▼M1

2. Televizní pořady nesmějí být sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a jiných tabákových výrobků.

3. Při sponzorování televizních pořadů podniky, jejichž předmětem činnosti je mimo jiné výroba nebo prodej léčiv a léčebných postupů, lze propagovat název nebo obraz na veřejnosti podniku, avšak nelze propagovat specifická léčiva nebo léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, dostupné pouze na lékařský předpis.

▼B

►M1 4. ◄ Zpravodajské a politicko-publicistické pořady nesmějí být sponzorovány.

▼M1

Článek 18

1. Podíl vysílacího času na šoty teleshoppingu, reklamní šoty a jiné formy reklamy, s výjimkou oken teleshoppingu ve smyslu článku 18a, nesmí přesáhnout 20 % denního vysílacího času. Čas vyhrazený ve vysílání reklamám nesmí přesáhnout 15 % denního vysílacího času.

2. Podíl vysílacího času na reklamní šoty a na šoty teleshoppingu v průběhu jedné celé hodiny nesmí přesáhnout 20 %.

3. Pro účely tohoto článku se reklamou nerozumí:

— oznámení subjektů televizního vysílání týkající se jejich vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny,

— oznámení ve veřejném zájmu a bezplatná upozornění na charitativní akce.

Článek 18a

1. Okna teleshoppingu, která jsou vysílána kanálem, který není výlučně určen pro teleshopping, trvají bez přerušení nejméně 15 minut.

2. Nejvyšší počet těchto oken je osm denně. Jejich celková doba nesmí přesáhnout tři hodiny denně. Jako okna teleshoppingu musí být zřetelně označená obrazovými a zvukovými prostředky.

Článek 19

Kapitoly I, II, IV, V, VI, VIa a VII se použijí obdobně na kanály výlučně určené pro teleshopping. Reklama na těchto kanálech je povolena v rámci denních omezení podle čl. 18 odst. 1. Ustanovení čl. 18 odst. 2 se nepoužije.

Článek 19a

Kapitoly I, II, IV, V, VI, VIa a VII se použijí obdobně na kanály výlučně určené pro vlastní reklamu. Jiné formy reklamy jsou na těchto kanálech povoleny v rámci omezení podle čl. 18 odst. 1 a 2. Toto ustanovení lze přezkoumat podle článku 26.

▼M1

Článek 20

Aniž je dotčen článek 3, mohou členské státy s ohledem na právo Společenství stanovit, pokud jde o pořady výlučně určené pro jejich území, které veřejnost nemůže přijímat přímo nebo nepřímo v jednom nebo více jiných členských státech, jiné podmínky než ty, které jsou uvedené v čl. 11 odst. 2 až 5 a v článcích 18 a 18a.

▼B

KAPITOLA V

▼M1

Ochrana dětí a mladistvých a veřejný pořádek

Článek 22

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby vysílání subjektů televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, neobsahovalo pořady, které by mohly vážně poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, zejména takové pořady, které obsahují pornografické scény nebo bezdůvodné násilí.

2. Opatření podle odstavce 1 se rovněž rozšíří i na jiné pořady, které mohou poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, kromě případů, kdy je volbou doby vysílání nebo jakýmkoli technickým opatřením zajištěno, že děti nebo mladiství, kteří jsou v dosahu vysílání, nemají běžně možnost tyto pořady vidět nebo slyšet.

3. Kromě toho, pokud se tyto pořady vysílají v nezakódované podobě, dbají členské státy, aby je ohlašovalo zvukové upozornění nebo aby je během celého vysílání označovaly obrazové prostředky.

Článek 22a

Členské státy dbají, aby vysílání neobsahovala podněty k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženství nebo národnosti.

Článek 22b

1. Komise přikládá ve zprávě podle článku 26 uplatňování této kapitoly zvláštní význam.

2. Ve lhůtě jednoho roku od vyhlášení této směrnice Komise provede společně s příslušnými orgány členských států posouzení výhod a nevýhod dalších opatření, která majíPAGE NO="330" ID.VOL="1" usnadnit rodičům a vychovatelům kontrolu pořadů, které mohou sledovat děti nebo mladiství. Posouzení se mimo jiné týká účelnosti:

— povinnosti vybavit nové televizní přijímače technickým zařízením, které umožní rodičům nebo vychovatelům některé pořady odfiltrovat,

— zavedení vhodných systémů hodnocení,

— podpora politiky ve prospěch rodinné televize a dalších výchovných a osvětových opatření,

— přihlédnutí ke zkušenostem získaným v této oblasti v Evropě i jinde, jakož i k názorům zúčastněných stran, jako jsou subjekty televizního vysílání, producenti, pedagogové, odborníci v oblasti sdělovacích prostředků a dotyčná sdružení.

▼B

KAPITOLA VI

Právo na uveřejnění odpovědi

Článek 23

▼M1

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy občanského, správního nebo trestního práva přijaté členskými státy, musí mít jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na státní příslušnost, jejíž legitimní práva, zejména čest a dobrá pověst, byla poškozena uvedením nepravdivých skutečností v televizním pořadu, právo na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek. Členské státy dbají, aby účinný výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nebyl narušen uložením neodůvodněných podmínek. Odpověď je vysílána v přiměřené lhůtě po odůvodnění žádosti, a to ve vhodném čase a vhodným způsobem v závislosti na vysílání, na něž se žádost vztahuje.

▼B

2. Právo na uveřejnění odpovědi nebo obdobný prostředek lze využít vůči všem subjektům televizního vysílání, které spadají do pravomoci členského státu.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zavedení tohoto práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek a určí postup jeho výkonu. Zajistí zejména, aby lhůta stanovená pro uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek byla dostatečná a aby tyto způsoby umožňovaly uplatnění tohoto práva nebo prostředku vhodným způsobem fyzickými nebo právnickými osobami, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech.

4. Žádost o uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek může být zamítnuta, jestliže není s ohledem na podmínky uvedené v odstavci 1 odůvodněná, jestliže představuje trestné jednání, jestliže by její rozšíření vyvolalo občanskoprávní odpovědnosti subjektů televizního vysílání nebo jestliže odporuje dobrým mravům.

5. Stanoví se postupy umožňující soudní přezkum v případě sporu o výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek.

▼M1

KAPITOLA VIa

Kontaktní výbor

Článek 23a

1. Při Komisi se zřizuje kontaktní výbor. Skládá se ze zástupců příslušných orgánů členských států. Předsedá mu zástupce Komise a schází se z podnětu předsedy nebo na žádost delegace členského státu.

2. Výbor má tyto úkoly:

a) usnadňovat účinné provádění této směrnice prostřednictvím pravidelných konzultací o veškerých praktických otázkách vyplývajících z jejího uplatňování, zejména článku 2, a o dalších tématech, o kterých je užitečné diskutovat;

b) zaujímat z vlastního podnětu nebo na žádost Komise stanoviska k uplatňování této směrnice členskými státy;

c) být místem pro výměnu názorů o tématech, jež jsou obsažena ve zprávách, které členské státy podávají podle čl. 4 odst. 3, o metodologii těchto zpráv, o cílech nezávislé studie podle článku 25a, o hodnocení souvisejícího nabídkového řízení na tuto studii a o studii samotné;

d) diskutovat o výsledcích pravidelných konzultací, které se konají mezi Komisí a zástupci sdružení subjektů televizního vysílání, producentů, spotřebitelů, poskytovatelů služeb, odborů a uměleckých sdružení;

▼M1

e) usnadňovat výměnu informací mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji právní úpravy v oblasti televizního vysílání s ohledem na audiovizuální politiku Společenství a na příslušný vývoj v technické oblasti;

f) prozkoumávat vývoj v odvětví, u kterého je vhodné hledat společné řešení.

▼B

KAPITOLA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 24

V oblastech, které nejsou upraveny touto směrnicí, se tato směrnice nedotýká práv a povinností členských států vyplývajících ze stávajících úmluv v odvětví telekomunikací a televizního vysílání.

Článek 25

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 3. října 1991. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼M1

Článek 25a

Přezkum podle čl. 4 odst. 4 bude proveden před 30. červnem 2002. Přitom se přihlíží k nezávislé studii o účincích dotyčných opatření na úrovni Společenství a na vnitrostátní úrovni.

Článek 26

Nejpozději do 31. prosince 2000 a poté každé dva roky podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice v pozměněném znění a popřípadě podá nové návrhy na její přizpůsobení vývoji v odvětví televizního vysílání, zejména s ohledem na nový technologický rozvoj.

▼B

Článek 27

Tato směrnice je určena členským státům.